

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre. . . . 6 korona.
Egyes szám ára 6 fillér.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER
szombaton és minden törvény-
hatósági bizottsági közgyűlést
követő napon.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Városi könyvnyomda-vállalat
irodájában.

Ide küldendők a kéziratok és
előfizetési díjak.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. * Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

A Hortobágy hasznosítása.

— A városi tanács javaslata. —

12,388.
1906. szám.

A Hortobágy jövedelmezőbb kihasználása céljából javaslattételre kiküldött bizottság jelentése, mely mellett az ez ügyre vonatkozó munkálatait beterjeszti.

A városi tanács a Hortobágy hasznosításának nagyfontosságú ügyét s az annak megoldására irányuló javaslatokat több ülésen tárgyalás alá vevén, a javaslatok elbírálásánál és előterjesztése megtételénél irányító főkérdésnek az állattenyésztés érdekeinek megóvását és biztosítását tekintette és csak ennek sérelme nélkül kívánja a nagyobb jövedelmezőséget elérni.

Ezen alapelvből kiindulva s teljes elismeréssel és köszönettel adózva mindazon bizottsági tagoknak és szakértőknek, kik ezen ügyet munkásságuk és közreműködésükkel előbbre vitték, különösen pedig Kövendy Domokos bizottsági tag urnak, ki részint a bizottságokban, részint önállóan időt, fáradságot és munkát nem kimélve, teljesen önzetlenül működött közre e nagyfontosságú ügy megoldásán, nem véleményezheti a városi tanács sem az általa javaslatba hozott 28,000 hold, sem pedig a kiküldött bizottság által tervbe vett 24,000 holdnak a legeltetéstől való elvonásával, gazdasági művelés, illetve hasznosítását, mert a Hortobágy öntözésének eredménye, dacára annak, hogy a szakértők véleménye szerint az nagyobb nehézség nélkül keresztül vihető és a várt eredménnyel járó leendő is, nem lévén még ismeretes, az eddig legeltetésre használt, több mint 42,000 hold területről az állattenyésztést egyszerre 14,000 hold, vagy még ennél is kisebb területre szorítani, nem felel meg azon többször hangoztatott irányelvnek, mely szerint a Hortobágy hasznosítási kérdésének megoldásánál az állattenyésztés nagyfontosságú érdekei is kellő figyelemben és méltánylásban részesítendőek.

Közelebbről tekintve Kövendy Domokos biz. tag ur hasznosítási javaslatát, t. i. hogy a hasznosítandó, általa 28,000 holdban megjelölt terület egy személynek közép- és törpebirtokok kihasítása, gazdasági épületekkel ellátása, cukor- és egyéb gyárak létesítése, mezőgazdasági iparcikkek meghonosítása stb. kötelezettségével adassék hasznosításra 40 vagy 60 esztendőre, ezt a városi tanács azért nem tehetette magáévá, mert eltekintve attól, hogy főleg szociálpolitikai szempontból, elvben sem járulhat ahhoz, miszerint a hasznosítandó terület egy személynek, vagy társaságnak adassék oda, amely aztán annak egy részét, mintegy közvetítőként közép- és törpebirtokokra osztva adná tovább s ezáltal előreláthatólag mintegy a jobbágysághoz hasonló leköltöttégi állapotot teremtené meg, egyáltalában nem kívánja

a hasznosítandó területet 40 vagy 60 évi időtartamra senkinek sem lekötni, már pedig a Kövendy Domokos biz. tag ur javaslatával ezen utóbbi feltétel elfogadása nélkül foglalkozni sem lehet.

De még huzamosabb időre való lekötés esetén is nem tartja valószínűnek a városi tanács, hogy a kikötött feltételek mellett arra olyan megbízható egyén, vagy társaság vállalkozzék, ki a 28,000 hold területnek holdjáért 16 kor. hasznobért fizessen, mert azok oly súlyosak, hogy a vállalkozás jövedelmezőségét kizárják, vagy legalább is nagyon kétséssé teszik. Azon kikötés, hogy a másoknak átadott s mintegy másodkézből kiadott törpe- és közép-, valamint a főbérő által kezelt nagybirtokon, mely utóbbi 14,000 kat. hold nagyságban van tervbe véve, megfelelő gazdasági épületeket, árkolást, uthálózatot létesítsen az illető s azokat a bérleti idő leteltével díjtalanul bocsássa a város birtokába, huzamosabb időre lekötés esetén még nem volna elfogadhatatlan a vállalkozó által, mert a birtokok így felszerelve tetemesen többet jövedelmeznének s az építkezések 40—60 év alatt kifizetve magukat, a vállalkozó nagy hasznobérő megtalálhatná a maga számítását, de már azon feltétel, hogy az illető ott cukorgyárat s az általa meghonosítandó mezőgazdasági ipari termékek feldolgozására különböző gyárakat (len-, vagy kender-, kosár-, fűz-, bőr-, gyapjamosó-, posztó-, sörgyár stb.) állítson fel, amely gyárak létesítésének alapfeltételei a Hortobágyon nagy részben hiányzanak, a talaj, a víz nem egészen megfelelő, de különösen a munkásviszonyok alkalmatlan voltában, több apróbb, kevésbé lényeges kikötésekkel együtt, ha minden vállalkozót a hasznobérlettől el nem riasztana is, azonban az ajánlatát csak a legminimálisabb összegben tehetné meg.

De még az esetben is, ha a város egy ilyen ajánlatnak elfogadásával a kiadandó föld hasznobéréből várható jövedelemnek nagy részéről évtizedekre lemondana is, a mezőgazdasági ipart ezen nem biztos alapon nyugvó s a fenti okokból minden valószínűség szerint nem rennitabilis vállalatok mesterséges létesítésével a legnagyobb áldozat daczára is aligha fogná előmozdítani.

Ha ilyen gyári vállalatok létesítésének szüksége a Hortobágyon beállandó változás és a gazdasági viszonyok fellendülésével beállandó, létesíteni fogja azokat ott a várossal karöltve a Hortobágy-puszta körüli nagy érdekelttség és ez lesz a természetes fejlődés, de addig ilyen vállalatokat nagy áldozatokkal, mintegy erőszakosan teremteni nem lenne célszerű. A városi tanács ilyen, legalább is kétséges kísérletek tételére a várost hivatottnak nem tartja.

Hogy a városi tanács úgy a Kövendy Domokos, valamint a kiküldött bizottság véleményétől eltérőleg egy 14,000 holdas nagybirtoknak létesítését sem javasolja, ez a fent előadottakból önként következik.

A városi tanács hasznosítási javaslatát következőkben teszi meg:

1. Határozza el a tek. bizottsági közgyűlés, hogy a Hortobágy 42,580 hold területéből egyelőre 15,000 kat. holdat gazdasági művelés, illetve hasznóbérbeadás által hasznosít.

Ezen 15,000 holdat jelölje ki első sorban a Hortobágynek a debreceni—füzesabonyi vasutól délre a Hortobágy folyó és Árkus közötti részéből, amely rész a nádudvari határig körülbelül 13—13,500 hold és szántásvetésre tulajdonképpen alkalmas, továbbá a vasutvonal mentén a vasutól északra a mátai részéből és esetleg az Árkus mellett a zámi részéből, amely területek ezen célnak szintén megfelelnek.

2. Mondja ki a bizottsági közgyűlés, hogy ezen 15,000 holdat a föld minősége, a természetes határok, közlekedési utak, — ide értve a már meglévő és még ezután létesítendő vasutat — (ez utóbbi alatt a kaba—nádudvari helyi érdekű vasutnak a füzesabonyi vasutvonalig való meghosszabbítását gondolva) közép- és kisbirtokokra osztva adja ki hasznóbérbe és pedig akképpen, hogy ezen 15,000 holdból 10,000 hold átlag 500 kat. holdas középirtokokra, 5000 hold pedig átlag 60 holdas kisbirtokokra osztatik. Ezen felosztás eszközzésére küldjön ki a Hortobágyot alaposan ismerő gazdák, jogász- és mérnökökből álló bizottságot.

3. Határozza el a bizottsági közgyűlés, hogy ezen hasznóbérleteknek épületekkel való ellátására 1.300,000 korona amortizációs költséget fordít, mely költségen a befolyó hasznóbérből leendő törlesztendő.

4. Jelöljön ki a tek. bizottsági közgyűlés 3000 kat. holdat és pedig a mátai résznek északi oldalán azon célra, hogy ott az öntözés lehetőleg államsegélyvel mielőbb megkíséreltessék s a kísérlet eredményéhez képest az öntözés a Hortobágynek e célra alkalmas többi területére is kiterjesztessék.

5. A fennmaradó 24,580 hold ezután is legeltetési célokra használtassék, önként érthetőleg a városi tözsménes és törzsgulyának is számbavételével.

6. Rendelje el a tek. biz. közgyűlés a közös legeltetési beneficiumnak újból való szabályozását és idevonatkozólag új szabályrendelet és legelőrendtartás alkotását.

Azon indokokat, melyek a városi tanácsot ezen előterjesztés tételénél vezették, azonkívül, hogy első sorban az állattenyésztés érdekei kellőleg megvédessenek, még főleg az képezte, hogy a Hortobágyból a házipénztár is megkapja a maga jövedelmét.

A városi tanács ugyanis azon meggyőződésben van, miszerint azáltal, hogy a Hortobágynek fennmaradó nagyobb részét a legeltetésre ezután is meghagyni javasolja, az állattenyésztés érdekeinek a lehetőség határai közt eleget tett, mert a legelő redukálása általi hiányon az öntözés, párosulva az eddiginél ok- és célszerűbb legeltetési móddal, leendő hivatva és fog a szakértők véleménye és tapasztalata szerint segíteni, — míg másfelől az a véleménye, hogy 15,000 kat. hold földnek szántás-vetés, illetve hasznóbérbeadás általi értékesítése ez idő szerint a házipénztár érdekét is kielégíti annyival inkább is, mert az ekként való hasznosításból befolyó jövedelem időszakonként mindig emelkedni fog.

Ami a városi tanács azon javaslatát illeti, hogy a hasznosítandó 15,000 kat. hold földből 10,000 hold átlag 500 hold körüli közép és átlag 60 hold körüli kisbirtokokra osztva adassék hasznóbérbe, ez azon tapasztalaton nyugvó meggyőződésen alapul, hogy az így a keresletnek legjobban

megfelel s ebből kifolyólag legjobban meghozza a maga jövedelmét s abban így többen részesülhetnek.

500 holdas bérletnél már a tőke megtalálhatja a maga számítását s a szakképzettség is kellőleg érvényesülhet, míg egy 60 holdas kisbirtokon a kisbérlet, bármily nagy családja van is, annak tagjaival együtt mindig talál foglalkozást és munkája után családjával együtt tisztességesen megélhet, sőt kellő takarékoság mellett még szerezhet is.

A hasznóbérbe adandó közép- és kisbirtokoknak a szükséges gazdasági épületekkel való felszerelése e célra 1.300,000 korona törlesztéses költségen a hasznóbér jövedelem terhére felvétele és felhasználása azon okból történt, mert a birtokok épületekkel felszerelten, tapasztalat szerint, sokkal könnyebben és jóval magasabb hasznóbér mellett adhatók ki, úgy, hogy az így előállandó hasznóbér jövedelem többletből a költségen kamatai és törlesztése fizethető leendő; míg ha az épületeket hasznóbérletnek magának kell előállítani, az ezen sokszor egész működését megbénító körülményt a hasznóbér megajánlásánál nagyon súlyosan veszi számításba, ami természetes is, mert még azon körülménnyel is számolnia kell, hogy a hasznóbérleti időleletével a hasznóbérlettel esik s épületeit potomáron kénytelen elvesztesgetni s azokba fektetett tőkéjének nagy része veszendőbe megy. De ezen körülmény a konkurrenciát is rendkívül hátrányosan befolyásolja, amennyiben azokat kik különben — t. i. ha pénzük nagy részét épületekbe fektetni nem kényszerülnek — a bérlethez elegendő tőkével rendelkeznek, a vállalkozástól vissza riasztja.

A jelzett célra 1.300,000 koronának javaslatba hozatala a következő alapon történt: Tapasztalás szerint 300—800 holdas középirtokon, holdanként 80, kisbirtokon pedig holdanként 100 kor. befektetéssel már a szükséges épületek előállíthatók s azok segítségével ok- és célszerű gazdálkodást lehet folytatni. Ezen gyakorlati alapokon nyugvó számítás szerint egy 500 holdas birtokon 80 koronájával számítva 40,000 kor. költséggel a következő épületek állíthatók elő, melyekre minden hasznóbérletnek feltétlenül szüksége van.

I. Középbirtok.

Birtok nagysága 500 hold.

Építkezési költségek 40,000 kor.

Épületek:

1. Bérlet lakás: előszoba, 3 lakszoba, konyha, kamara, pince és úrszékkal...	8,000 K
2. Magtár, 2 szobás ispán lakás, konyha, kamarával együtt egy fedél alatt ...	10,000 "
3. Cseléd lakás 12 szobával, 6 béres, 3 kocsis, 1 gulyás, 1 juhász és egy kondás részére	7,500 "
4. Ökör istálló 24 drb. jármos és 6 drb. hizó ökör részére ...	7,500 "
5. Ló- és tehén-istálló 12 drb. ló és 4 drb. tehénre ...	4,000 "
6. Tengeri góré 40 m. ...	2,400 "
7. Kutak (3 drb.) ...	600 "

Összesen: 40,000 K

II. Kisbirtok.

Birtok nagysága 60 hold.

Építkezési költség 6000 kor.

Épületek:

1. Lakóház: 2 szoba, konyha, kamara ...	2,000 K
2. Ló- és tehén-istálló 4 ökör, 4 ló, 2 tehénre	1,600 "
3. Cseléd lakás: 2 szoba és konyhával s magtár, egy fedél alatt ...	1,500 "
4. Egy góré 15 m. ...	800 "
5. Egy kut ...	100 "

Összesen: 6,000 K

Öntözési célokra 3000 kat. holdnak kijelölése azért hozatott javaslatba, mert szakértők véleménye szerint 3000 holdnál kisebb területen a munkálatok aránytalanul költségesebbek, de indokolják ezt a helyi viszonyok is, amennyiben ugyancsak a szakértők véleménye szerint ezen területnek csurgalék vizéből aránylag nagyon csekély költséggel még mintegy 4000 hold szintén megöntözhető leend.

Hogy az alkalmazottak bérföldjei a csárdához tartozó, csendőrök által használt stb. földek levonásával fentmaradó mintegy 24,000 holdon gyakorolható legeltetésre vonatkozólag újabb szabályrendelet és legeltetési rendtartás alkotása hozatik javaslatba, az a változott viszonyokban találja magyarázatát.

A megjelölt és a fenti értelemben hasznosítandó 15,000 hold föld haszonbéréből előreláthatólag már az első időszakban 270—300,000 kor. évi jövedelme leend a városnak, mely összegből, ha az építkezési kölcsön törlesztésére, adóra, felügyeleti költségekre stb. 120—130,000 koronát leszámítunk is, még mindig szép összeg, legalább is 150,000 korona marad évenként a házipénztár javára.

Ez a jövedelem, eltekintve attól, hogy az építkezések és beruházások által a város törzs vagyonának értéke nagyban emelkedik, a felvett kölcsön letörlesztése után és azáltal, hogy a földek okszerű gazdasági művelés által értékükbe emelkedve, később magasabb haszonbér mellett lesznek kiadhatók, idővel tetemesen fokozódni fog.

Ami a további részleteket illeti, amelyen például az, hogy a bérletek közt alkalmas területen iskola, kísérleti telep stb. létesíttessék, ez a későbbi tárgyalások feladatát fogja képezni.

A városi tanács azon meggyőződésben van, hogy ha a Hortobágy hasznosítása javaslata értelmében vitetik keresztül, ez uton a városnak abból folyton fokozódó biztos jövedelme lesz és ezen megoldás városunknak úgy szociális, mint gazdasági szempontból csak előnyére válhatik.

Miről a tek. törvényhatósági bizottsági közgyűlés az összes iratok betérjesztésével jk. kivonaton értesítettik.

Kelt, Debrecen sz. kir. város tanácsának 1906 nov. hó 17. napján tartott teljes ülésében.

Weszprémy Zoltán,
főispán, elnök.

Király Gyula,
tanácsnok, előadó.

A vidéki rendőrség államosítása.

Irta: Hegedüs Sándor, marosvásárhelyi főkapitány.

(Folytatás és vége.)

Amellett aztán, hogy a vidéki rendőrség és annak tisztviselői kara függő helyzetében a törvényhatóságoktól tanácstól, polgármestertől tehetetlenül vergődik az ezerfelé széthúzó, szerteágazó érdekeknek nyomása alatt, még oly nyomoruságos ellátásban is van része, amely a mostani súlyos viszonyok között egyenesen tarthatatlan.

Ugyanis az évek óta hangoztatott államosítási törekvések óvatossá tették a városok intéző köreit, akik úgy gondolkoznak, hogy a rendőrség államosítása esetén majd olyan összeggel kell hozzájárulniok az államrendőrség fenntartásához, amennyi költségvetésükben e célra fel van véve.

Emellett mindenütt fennen hirdetik, hogy a rendfenntartás állami feladat, melyet a városok csak átutalás, rákényszerítés alapján viselnek s így természetes, hogy országosan a mostoha gyermek szomorú sorsára voltunk és vagyunk kárhóztatva, jöllehet, hogy a közigazgatási teendők egész halmazát végezzük az autonóm jogkörben megalkotott szabályrendeletek alapján.

Igy természetes, hogy a vidéki rendőrség, dacára a rohamosan szaporodó teendőknek, csak a régi, szegényesen

dotált és lehetőleg minimálisra redukált tisztviselői személyzettel és rendőrlegénységgel küszködik, vesződik.

Ennek természetes következménye azután az, hogy sem a hírlapok, sem a felsőbb hatóságok egyébről nem beszélnek, mint a rendőrség lanyha eljárásáról, annak gyarlóságáról s a szegény rendőrségi tisztviselő pedig időnap előtt rokkanttá, munkaképtelenné válik a reá váró roppant munkateher alatt. És, mint nem egy esetben megtörtént, még öngyilkossá is lett nem egy önérzetes, buzgó, szorgalmas tisztviselő.

Az 1886. évi XXI. t.-cikk 80-ik szakasza alapján a törvényhatósági, az 1886. évi XXII. t.-cikk 69-ik szakasza alapján pedig a rendezett tanácsú városok rendőrkapitányait a főispán élethossziglan nevezi ki. Ezzel a főbb rendőrtisztviselőknél némi függetlenítésre céloztatott; de mit ér mindez, ha ezzel szemben az alárendeltek az autonóm jogkörben alkotott szervezeti szabályrendeletekkel teljesen ki vannak szolgáltatva a tanács, a polgármester teljhatalmának? Mit ér mindez, ha a rendőrfőkapitány alárendeltjei és a rendőrlegénység idegen kegyek után sóvárognak, azoknak megnyerésétől függ jó vagy rossz sorsuk, sokszor egész existenciájuk és így nem egyszer szemben találják a kötelességük teljesítése közben magukat a helyi oligarchákkal s a gyöngébb jellemnek könnyű választani ilyenkor a két alternatíva között: hogy a saját boldogulását szolgálja-e inkább, vagy a közérdeket?

Szinte nevetség számba megy és pirulva kell följegyeznünk, hogy a legtöbb főkapitánynak még annyi jogköre sincsen, hogy a közrendőrnek kinevezésébe tényleg befolyhasson. És nem egy esetet tudunk, amikor az alárendelt rendőrtisztek magasabb protekcióra támaszkodva, a főkapitánnyal szemben egyenesen megtagadták az engedelmisséget s a dacoló altiszteknek volt a végén mégis igaza.

Ilyen esetek csak a legkisebb Balkán államokban fordulhatnak elő.

A rendezett tanácsú városi rendőrkapitányok talán aránylag még több függetlenséget élveznek. Ezeknek bírói függetlenségük inkább biztosítva van, mert másodfokban az alispán és a tanács bírálja felül ítéleteiket. Ez pedig sok helyen nagy jelentőségű momentum, aki ismeri a vidéki viszonyokat, ahol sokszor impertinens módon kicsinyes szempontok és rugók játszanak közre a dolgok megítélésében.

A rendezett tanácsú városok rendőrkapitányairól intézkedő 1886. XXII. t.-cikk 69. §-ában még egy eddig be nem váltott felhatalmazás is van adressálva a belügyminiszterhez, akinek gondjaira bizzák, hogy a rendőrkapitányok szolgálati és hivatali viszonyát a helyhatósággal, valamint a törvényhatósággal szemben szabályrendelet útján rendezze.

Ez is csak nálunk történhetik meg, hogy a törvény egy ilyen kétségtelenül racionális intézkedését husz éven át senki sem ismerte kötelességének végrehajtani.

De még nagyobb igazságtalanság és mellőzés történt a kétségtelenül fontos közigazgatási teendők végző rendezett tanácsú városi rendőrkapitányokkal, amidőn szemben az 1886. XXII. t.-cikk 66. §-ának azon intézkedésével, hogy fizetésük kevesebb nem lehet, mint amennyi a szolgabírák részére meg van állapítva, az 1904. évi X. t.-cikknek megalkotásánál nyílt kérdésnek hagyták fenn, hogy a rendezett tanácsú városok rendőrkapitányait tetszésük szerint sorozhassák a IX-ik, vagy a X-ik fizetési osztálynak abba a fizetési fokozatába, amely nekik éppen jól esik.

Ezzel aztán elérték azt, hogy a rendezett tanácsú városi rendőrkapitányok, kik a főszolgabírákkal sok dologban egyenlő munka- és hatáskört töltenek be s a r. t. városoknak főbb tisztviselői, a X-ik fizetési osztály utolsó fokozatában vénülhetnek meg.

Ez indította arra a r. tanácsú városok rendőrkapitányait, hogy gróf Andrássy Gyula belügyminiszter némesen érző szívéhez forduljanak. A múlt évben hát kongresszust hívtak össze, amit elég rosszul tettek, a törvényhatósági és sz. kir. városok rendőrkapitányainak mellőzésével. És me-

morandumba foglalt sérelmeiket küldöttség útján nyújtották át a belügyminiszternek.

A szab. kir. és törvényhozási joggal felruházott városok mellőzése, hisszük, nem volt szándékos.

Talán egyedüli oka az lehetett, hogy a r. t. városok rendőrkapitányai oly rózsás színben látják a sz. kir. város rendőrtisztviselőinek sorsát, hogy azoknak már semmi kívánnivalójuk nem lehet.

Pedig a dolog úgy áll, hogy a nagyobb fizetés dacára azok is többnyire anyagi zavarokkal küzdenek. Ugyanis a nagyobb városi élet jóval költségesebb s a társadalmi élet oly követelményeket támaszt velük szemben, ami a szerény tisztviselői fizetésből alig fedezhető.

S talán egy pályán sem szükséges annyira a tisztviselők függetlenségét minden irányban biztosítani, mint éppen a rendőrségnél, hol annyi kísértésnek van a tisztviselő kitéve, amely a gyöngébb karakter menthetetlenül magával is sodorja.

De ha az anyagiak tekintetében itt-ott nincs is panaszra ok, bénítólag hat a rendőrhatalóságok működésére maga az egészségtelen szervezet, mely az egész intézménynek gyökeres reformálását kell hogy maga után vonja.

Erős meggyőződésünk, hogy a mai helyzet, amidőn a közbiztonság szolgálatát Magyarországon a m. kir. csendőrség, Budapest székesfővárosi m. kir. államrendőrség, a m. kir. határrendőrség és a városi és községi rendőrségi szervek látják el: egyenesen tarthatatlan.

Valóságos bábeli zürzavart okoz ez, örökös határvilongást az illetékességi kérdések miatt s végeredményében erősen emlékeztet a boldog emlékezetű pandurvilágra, amikor a saját megyéjének a határán túl nem tartozott a csend embere üldözni a tettest s mikor a másik vármegye megyéjét átlépták: üldöző pandur és üldözött haramia puszipajtásokká lettek és bucsupoharat koccintottak egymás egészségére a határszéli csárdában.

Ezeket az impressziókat támasztották bennünk a belügyminiszter újabb rendelete alkalmából fölmerült hirlapi kommentárok.

Nem tudjuk, nem is kutatjuk, mi lehet a célja a belügyminiszternek a törvényhatóságoktól bekért adatokkal; de azt tudjuk, hogy semmi sürgősebb kérdés nem várhat megoldásra a belügyi tárca keretében, mint éppen a vidéki rendőrség újjászervezése.

Kapcsolatban áll ez a városok részére kilátásba helyezett dotációk kérdésével is. Mert abban tényleg igazuk van a városoknak, hogy a közbiztonság, az élet- és vagyonbátorság, a csend és rend biztosítása minden kulturállamban első és teljesen állami feladat.

Elég, hogy ideáig hordozták e terhet városaink s azoknak oly sok oldalról igénybe vett elszegényedett polgárságra. Ezek a vállak, sajna, hova-tovább erőtlenebbek, gyöngébbek s mindinkább alkalmatlanokká lesznek a tulajdonos terhek viselésére.

Nagyon plauzibilis, hogy ezeket a terheket valahára vegye át tőlük az állam. A költségekhez minden város szívesen hozzájárul azzal az összeggel, amit eddig a rendőrségnek ellátására fordított és ha a vidéki rendőrség felszabadul a reá illetéktelenül rótt közigazgatási teendőktől alul, akkor az állami szervezetben, visszaadva tulajdonképeni hivatásának, igen kevés személyzetszaporításra lesz szükség, hogy Magyarországon valahára rend és csend legyen...

Hirek.

— **Közgyűlés.** Debrecen sz. kir. város törvényhatósága f. hó 29-én rendes közgyűlést, december 10-én pedig rendkívüli közgyűlést tart. Ez utóbbinak egyetlen tárgya a Hortobágy hasznosítása lesz.

— **Kinevezés.** Ő Felsége Papolcsy Lajos, beregszászi törvényszéki bírót a debreceni kir. ítélőtáblához bírónak nevezte ki.

— **A rabsegélyző egyesület** f. hó 24-ikén, délután 1/2 6 órakor a kir. törvényszéki palota III. számú tanácsülési termében választmányi ülést tart.

lési k
Ármin
tak be
cenben
az egye
indítvá
ügyi bi

zottság
Vecsey
vita ind

bizottsá
rendes
idején s
rinti sz

tanács a
elnevezé
kiterjed

szerinti
számu t

szavazás
(Bornyás
eladása (

14. sz. (E
teleknek

szavazás
donát k

mintegy
zás első
József,

255. sz.
vrs.

Debr
határidő
lésen egy
betöltetni

Ezen
rona laká

Felhi
válnak, h
nősítést ig

zám, mint
hó 25 na
nyujtsák b
figyelembe

Ez al
állásokra i

Debr

244. sz.
vrs.

Debrec
tiszi és egy
után tartandó

A házi
lakáspénzből,
lakáspénzből

Felhivo
a minősítést
hozzám, mint
hó 25. napjára
mert a később
fognak.

Ez alka
pályázat nyit
Debrec